

21. nedjelja kroz godinu C

Uspravite ruke klonule i koljena klecava, poravnite staze za noge svoje da se hromo ne iščaši, nego, štoviše, da ozdravi. (Heb 12,12sl.)

Prvo čitanje

Izaija 66,18-21

Ovo govori Gospodin: "Ja dobro poznajem njihova djela i namjere njihove. Dolazim da saberem sve puke i jezike i oni će doći i vidjeti moju Slavu! Postavit ću im znak i poslat ću preživjele od njih k narodima u Taršiš, Put, Lud, Mošek, Roš, Tubal i Javan – k dalekim otocima koji nisu čuli glasa o meni ni vidjeli moje Slave – i oni će navješćivati Slavu moju narodima. I dovest ću svu vašu braću između svih naroda kao prinos Gospodinu – na konjima, na bojnim kolima i nosilima, na mazgama i jednogrbim devama – na Svetu goru svoju u Jeruzalemu – govori Gospodin – kao što sinovi Izraelovi prinose prinos u čistim posudama u Domu Gospodnjem. I uzet ću sebi između njih svećenike, levite.

Drugo čitanje

Hebrejima 12,5-7.11-13

Braćo i sestre! Zar ste zaboravili opomenu koja vam je kao sinovima upravljena: "Sine moj, ne omalovažavaj stegne Gospodnje i ne kloni kad te on ukori. Jer koga Gospodin ljubi onoga, i stegom odgaja, šiba sina koga voli." Poradi vašeg odgajanja trpite. Bog s vama postupa kao sa sinovima: a ima li koji sin kojega otac stegom ne odgaja? Isprva se čini da nijedno odgajanje nije radost nego žalost, ali onima koji su njime uvježbani poslije donosi mironosni plod pravednosti. Zato uspravite ruke klonule i koljena klecava, poravnite staze za noge svoje da se hromo ne iščaši, nego štoviše, da ozdravi.

U ono vrijeme: Isus je prolazio i naučavao gradovima i selima. Reče mu tada netko: "Gospodine, je li malo onih koji se spasavaju?" A on im reče: "Borite se da uđete na uska vrata jer mnogi će, velim vam, tražiti da uđu, ali neće moći.

Kada gospodar kuće ustane i zaključa vrata, a vi stojeći vani počnete kucati na vrata: 'Gospodine, otvori nam!', on će vam odgovoriti: 'Ne znam vas odakle ste!' Tada ćete početi govoriti: 'Pa mi smo s tobom jeli i pili, po našim si trgovima naučavao!' A on će vam reći: 'Kažem vam: ne znam odakle ste. Odstupite od mene, svi zlotvori!'

Ondje će biti plač i škrgut zubi kad ugledate Abrahama i Izaka i Jakova i sve proroke u kraljevstvu Božjem, a sebe vani, izbačene. I doći će s istoka i zapada, sa sjevera i juga i sjesti za stol u kraljevstvu Božjemu. Evo, ima posljednjih koji će biti prvi, ima i prvih koji će biti posljednji."

Za razmišljanje

*"Gospodine, je li malo onih koji se spašavaju?" To pitanje zaokuplja ljude svih vremena. Svatko si prije ili kasnije postavlja pitanje o vječnom spasenju ili o konačnoj Božjoj udaljenosti. No, Isusa ne zanimaju brojevi i količine. On nabraja uvjete pod kojima se ljudi mogu spasiti. "Trudite se..." – nije dovoljno samo po imenu (ili po krsnom listu) biti član te zajednice kršćana, Crkve; nikome od nas neće pasti u krilo. Da bismo se spasili moramo krenuti na put. Tamo gdje su kršćani svjesni svoga poslanja, gdje stvarno krenu putem Kristovim, tamo se događa nešto što privlači i one izvana. Ustrajno i neumorivo treba ići dalje, svatko na svoj način, svatko sa svojim karakteristikama i darovima, brzo ili polako, veselo ili ponekad čak i pomalo nevoljko zbog muke i briga... **kako** je bez značenja, tako dugo dok **se krećemo!** Samo ravnodušnost, kukavičluk i rezignacija nemaju mjesta na tom putu. No unutar nji nemir i vanjske nevolje mogu nas potaknuti da ponovno živimo. Ako ostanemo vjerni svome putu i odlučno njime idemo onda će nas drugi slijediti sami od sebe. Već se sada posvuda na zemlji skupljaju kršćani da bi zajedno slavili ono što će jednom poslati stvarnost i da bi stvorili planove za novi način zajedničkog života. Oni govore o svojim snovima i tako približavaju budućnost. Liturgija svake nedjelje završava poslanjem: poslani su na put, koji po ostvarenju pravednosti taj san o novom životu pretvara pomalo u stvarnost. Ukoliko neumorno idemo putem koji je prije nas išao Isus, približavamo se Božjoj slavi. Onda nas ne trebaju plašiti niti uska vrata koja moramo proći na pragu iz smrti u život. Sigurno, svatko će sam stati pred lice Božje, ali nigdje u Evandjelju ne stoji zapisano da netko ne pristaje kroz ta uska vrata. Ta su vrata otvorena za svakoga tko se usudi učiniti korak kroz njih. A tamo će ta svijetla vizijajedinstva, koje nam prikazuje prvo čitanje, postati konačnom stvarnošću.*